

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

G ante O

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Glisco & gliscor deponēs antiqui ptulerūt: teste Marcello Sempronius inducē. e dicentē. Vt maior inuidia lepide glisceret. id est glisceret. Significat etiam crescere: desiderare.

Gliscor. Require in dictōe Glisco.

Globus masculinus. gñis est: dicēte Vir. Lucenēq; globum lung: quod & hoc globus huius globi. sicut vulgus: pelagus: testibus Capro & Probo: declinari potest. Glomus masculinus. gñis est: ut est apud Hora. in Epi. Vt vinosa glomos furuiar Pyrrhia lunae: quod & hoc glomus huius glomeris auctore Prif. declinari potest.

Glomus. Require in dictōe Globus.

Gluten neu. gñis. & hoc glutinum: teste Nonio: declinari in recto potest.

Glutinum. Require in dictōe Gluten.

G ante N

Gnat⁹ p eo g est nat⁹. & Gnosco p nosco dici potest.

Gnosco. Require in dictōe Gnat⁹

Gnosus vrbs fuit Cretae: teste Ptole. q a nonnullis

Gnosus cū cexili scribit. ut in ipsa dic. vidim⁹.

G ante O

Gobio. Require in dictōe Gobius

Gobius cū i latino. & gobio i recto declinari potest.

Marf. Principiū genae gobius esse solet. Iuven. Cū sit tibi gobio in oculis: genus est piscis.

Gomorra laeni. & gomorrū neu. ge. declinari potest. Hierony. in Genesi. ca. xiiij. itaq; rex Sodomor: & rex Gomorre terga verterūt: ceciderūtq; ibi. Solin⁹ de situ Iudae. Ipsi duo oppida. vnū Sodomū. alter Gomorrū appellatū.

Gomorrū. Require in dictōe Gomorra.

Gonorthoea cū vnico n & dupli. r secūdo aspirato & æ diphthongo in penultima syl. scribit. & dici potest semē fluens: vñ feminis flux⁹: qd ab Vgu. & Catholico corruptis tam vocabulo q etymologia: Gomorre a gomora dñ. Nā yovoo græce: latine semē. et pox fluxus interpretat⁹ yovoo item græce is dici⁹: q apud nos fili⁹: qd per cōpositum patet: Antigon⁹: Chryfagon⁹. Gortyna cum cexili & y græco scribit. vrbs fuit Cretae: teste Home. lib. Iliados. ij. quæ a nonnullis Cortyna cum cexili scribitur

G ante R

Gracens. Regre in dictōe Gracilens

Gracilens & gracilētus in vna significatione dici potest: teste Nonio: quod etiam gracens cū cexili dici⁹: ut scribit Fest⁹: dicēte Ennio. Succin ai gladijs media regione cracētes.

Gracilentus. Require in dictōe Gracilens.

Gracilis. Require in dictōe Gracilus

Gracilitas. gracilitudo. gracilum: in vno significato accipi possunt: teste Nonio.

Gracilitudo. Require in dictōe Gracilitas.

Gracilum. Require ibidem.

Gracilus secūda. & gracilis tertia decli. declinat:

teste Nonio Lucillū inducēte dicētem saty. vi.

Qd gracilis est pexnix: q pectore puro: q pue

Grāma hui⁹ matris cū duplicato m: (ro silis.

& hoc grāmatū in recto declinari potest. Sicut Epi gramma & epigramatū: ut in ipsa dic. vidim⁹

Grāmatica hui⁹ ticæ cū geminato m. & Gram

matice huius grāmatices declinari potest

Grammaticæ. Require in dictōe Grammatica:

Grammatum. Require in dictōe Gramma.

Grandeuitas. Regre in dictōe Granditas

Granditas maior grās dici⁹. sicut & Grādeuitas

cū æ diphthongo in secūda syllaba: Vnde & in

vno scato accipi possunt: teste Nonio Sifennā

inducēte dicentē lib. histo. iij. Neq; grās gran

ditatem. neq; ea merita. neq; ordinis honestatē

aut dignitatē sibi esse excusationi.

Grates. Require in dictōe Grator

Gratiæ. Require Ibidem.

Grator & Gratulor in vno scato accipi possunt

significatq; cū alio pariter gaudere: & qñq; si

hñpli: ut est apud Oui. li. Meta. ix. O superi to

toq; libens mihi pectore grator. Tulli⁹ in eplis

Epistolā vero osculatus: & ipse mihi gratulat⁹

sum. Gratulor item scato gratias agere: ut No

nus testat⁹ & Seruius. Inde Grates & gratiæ di

cte sunt: quæ scilicet pro meritis agunt

Gratulor. Require in dictōe Grator

Grauedo. Regre in dictōe Grauitas

Grauitas: grauitudo in vno scato accipi possunt

Grauedo item genus est morbi. de q Catul. ad

Fundū. Hic me gūedo frigida: et frequēs tussis

Grauitudo. Require in dictōe Grauitas.

Græcia. Reg. in dic. Græcus.

Græciæ. Ibidem.

Græcus cum æ diphthongo & c exili scribitur:

rex fuit atticæ regiōis. a quo græcia ipsa cogno

minata est: quæ & græciæ pñali tñ nū. dici pos

sunt. Vnde in legēda sancti Ioannis pape legi

tur. Non meruisse partes grætiarū vicariū bea

ti Petri suscipere. Probus in prologa sup Buc

lica. Nam cum Xerxes græcias affectaret: & ter

ribilis esset: relictis ciuitatib: omnes græciæ de

serta loca hoc refugerūt. Horatius in epist. græ

cia barbariæ lento collisa duello.

Gregalis. Require in dictōe Grex

Grex tā fce. q masculinus. gñis est: testibus Capro & Pro

bo. Lucre. lib. ij. Bucceriarq; greges sub eodem

tegmine cæli. Potest etiam declinari hic & hæc

grex: cū. f. gregalis interpretat⁹. Vnde August.

lib. xij. de ciuitate dei. cap. xxi. ait. Nā cum ani

mantes alias solitarias: & quodāmodo solitua

gas: id est quæ solitudinē magis appetant: secu

ti sunt aquilæ. milui. lepores. lupi: & quæcūq;

alia ita sunt: alias vero greges instituerit: q con

gregare atq; in gregibus malint viuere: ut sūt

colūbæ: sturni. cerui. damulæ: & cetera huius

modi: vtrunq; tamē genus nō ex frugib: pro